

Si nu plângeti;—moartea pare
Crudă pentru fericiti,
Dar dă dulce alinare
Bieților nenorociti,

Căci de-a vieții grea robie
Scăpând, de toate-ai scapat;
Murind, moartea 'mi dete mie
Tot ce 'n viață 'mi n'am aflat:

Astfel crucea-aici arată
Că prin lume am trecut
Căci in viață 'mi niciodată
Niminea nu a știut,

Si frumoasa primavară
Pe mormântu-mi pune-ades
Flori ce 'n viață mea amară
Nici odată n'am cules

Ea mormântul loc de-odină
Singurates și tăcut
Imi dă pacea, pacea lină
Ce in viață-mi n'am avut.

I. Mincu.

COLINDE

Din colecțiunea d-lui G. Dim. Teodorescu.

COLIND DE VITEAZ.

Ler-oi-leo!
Colo caim pe lăngă mare,
Marc pulbere se 'nalță.
Dar pe-acolo cine-mi vine?
Vine-un stol de mari boeri.
Merge (cutare) tânăr, călare

Pe-un cal vînăt bidiviu,
Cu frâul cu străgălie,
Cu biciul cu măciulie.

Si nu merge cum se merge;
Merge calul frâncu'nd,
Tot la drumuri mari tăind
Si din gură-asa grăind:
— „Siliți, stol de mari boeri:
„Bun conac că v'am d'aflat,
„Face'o fată de-o cetate,
„De-o cetate 'ntr'o ispita,
„'Ntr'o ispita, 'ntr'o pofidă:
„In ispita Turcilor
„Si 'n pofida Frâncilor.
„O lat turci de pe uscat
„Si Frânci de pe Marea-Neagră,
„Si nu pot s'o biruească:
„Siliți noi s'o biruim!“

Dac-acolo 'mi ajungeau,
Cu zidul s'alăturau,
Cu paloș zidu-ni taceau,
Cu suliți turnuri surpau.
Strigă fata din cetate
— „Nu-mi strica (cutare) cetatea;
„Vin la poartă boerește
„Si-mi descalecă domnește,
„Să fi Domn cetății mele
„Si cu Doamna dumitale,
„Nuroră părinților,
„Cumnătică fraților.“

Fie (cutare) frate-al nostru
La mulți ani cu voie bună.

COLIND DE PREOT.

Ostrovor de mare liuă,
Oi-ler-oi d'ai Ler-oi Doamne-le.
Dar in ostrov cine-mi este?
Este-o inică bisericuță;

Și la ostrov cine-mi vine?
 Vine-o mică corăbioară;
 Ear în mica corăbioară
 Stă părintele (cutare):
 Preoteasa de-a dreapta
 Și feciorii de-a stânga.

La ostrov cum ajungea,
 Așa din gură 'mi grăia:
 — D'alei mici
 De grămatici,
 Luată toaca
 D'a stânga,
 Ciocanele
 D'a dreapta
 Și 'n clopotniță urcați
 Voi în toacă ca să-mi dați:
 Dați în toacă de trei ori
 Și 'n clopot de nouă ori,
 Lumea toată ca s'audă,
 La biserică să vie
 Și de Domnul să se roage
 Ca să-i erte din păcate
 Din păcate
 Jumătate,
 Din greșeli a treia parte.

Astfel dacă cuvînta,
 Lua cheia de-a dreapta,
 Biserica descuia,
 În biserică intra,
 Evanghelia 'si citea.

Grămatici 'n toacă dau:
 Dau în toacă de trei ori
 Și 'n clopot de nouă ori.
 Lumea că mi-și 'auzea,
 La biserică venia
 Și 'ncepea
 De se rugă
 Domnul păcate-i ierta:
 Din păcate
 Jumătate,
 Din greșeli a treia parte.

Ear părintele (cutare)
 Fie bine sănătos,
 Cu cinstita-i preoteasă
 Și cu dalbii cuconasi.

COLIND DE OM CUCERNIC.

Hai Ler-om d'ai Ler-om, Doamne-le.
 Iicea, mare, 'n ceste curți,
 Ceste curți, ceste domnii,
 Crescutu-mi-au doi meri 'nalți,
 Doi meri 'nalți și minunați,
 La vîrfuri amestecați,

Sus la meri, în dalbe flori,
 Ardu 'mi doue luminări;
 Și din doue luminări,
 Pică-mi trei din picături.
 Ear din trei din picături
 Ruptu-mi-s'a, faptu-mi-s'a
 Riu de vin, altul de mir
 Șaltul d'apă limpede.

'N riu de vin cin' mi-se scaldă?
 Icea bunul Dumnezeu;
 Scaldă-se, 'mbăiază-se;
 'N apă limpezește-se,
 'N veșmănt premenește-se,
 Cu mir miruește-se.

Mai din jos de vadul lui,
 E Ioan, sfântul Ioan
 Și bătrânul de Crăciun.
 Scaldă-se, 'mbăiază-se,
 'N apă limpezește-se,
 In veșmănt premenește-se.

Mai din jos de vadul lor,
 Scaldă-se sfintii de rând:
 Scalde-se, 'mbăieze-se,
 In apă limpezescu-se,
 In vestmănt primenescu-se.